

Titel: Rettens Raadslagninger og Afgørelser.

Citation: "Rettens Raadslagninger og Afgørelser.", i *1913/1914: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r24-shoot-chptrd1e5938/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2024)

Anvendt udgave: 1913/1914: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Disse Ydelser eller, hvis de ikke kunne anslaa bestemt, passende Forskud paa den skulle i borgerlige Sager tilbydes forud. I Straffesager kunne Mændene ved Udmeldelsens Forkyndelse for dem forlange fornødent Forskud paa Godtgørelsen for Rejsseudgifter saavel som paa de dem forinden deres Møde for Retten tilkommende Tærepenge. I øvrigt blive de dem tilkommende Beløb at udbetale ved Rettens Foranstaltning.

Der tilkommer derhos Syns- og Skønsmand Godtgørelse for andre Udlæg og sportelmæssig Betaling for deres Forretning. Har denne udkrævet særlig Møje eller Tidsanvendelse eller særlige Fagkundskaber, kan Retten forhøje Betalingen efter sit Skøn.

Udenfor de nævnte Betalinger maa Syns- eller Skønsmand under den i Straffelovens § 117 bestemte Straf intet modtage af Parterne for deres Forretning.

§ 212.

Til Understøttelse under Efterforskningen i en Straffesag kan Politimesteren, naar Omstændighederne ikke tillade Opsættelse, lade foretage Syns- eller Skønsforretninger ved Mænd, som han selv tilkalder, samt afkræve disse ubeediget Erklæring angaaende Forretningens Resultat. Ere de paagældende ikke beskikkede med almindelig Bemyndigelse til Foretagelsen af saadant Syn eller Skøn, ere de dog kun pligtige at efterkomme Kaldelsen, naar Forretningen skal foretages og Erklæringen afgives i den Underretskreds, i hvilken de bo. Udebliver eller vægrer nogen saaledes tilkaldt Syns- eller Skønsmand sig ved at efterkomme Kaldelsen, kan Politimesteren paalægge ham en Bøde til Politikassen af indtil 20 Kr., at udrede inden en Uge, og, naar Sagen er af sær Vigtighed, endog om fornødent lade ham afhente med Magt. Politimesteren har dog snarest muligt at henvende sig til Retten om Varetagelse af det videre fornødne i Anledning af Forretningen, og det staar da de paagældende frit for, i Overensstemmelse med § 814, for Retten at forebringe deres mulige Klager over formentlige Overgreb fra Politimesterens Side.

Reglerne i den foregaaende Paragraf finde tilsvarende Anvendelse ved Tilkaldelse af Syns- og Skønsmand ved Politimesteren.

§ 213.

Det har sit Forblivende ved de gældende Regler om Søforklaringer. Under de i § 187 angivne Betingelser træder den der omhandlede Forsikring i Eds Sted. Det har ligeledes sit Forblivende ved de Regler, som for Tiden gælde om Sø- og Handelsrettens, henholdsvis Søretternes Medvirkning ved Besigtigelser, Skøn og Taksationer i Tilfælde, hvor der ikke er rejst Retssag, jvf. dog § 18.

Kapitel 20.

Rettens Raadslagninger og Afgørelser.

§ 214.

Domme, Kendelser og andre Beslutninger af en Ret, der ikke beklædes af en enkelt Dommer, og som ikke høre til de Beslutninger, Rettens Formand kan træffe, vedtages ved Afstemning efter forudgaaende Raadslagning. For Afstemningsordenen fastsætter Retten selv de fornødne Regler. Retten kan bestemme saadanne Forandringer i disse, som den til enhver Tid maatte anse for hensigtsmæssige. Formanden

stemmer dog altid sidst; han forestaar Afstemningen og samler Stemmerne. Afstemningen sker mundtlig; de afgivne Stemmer indføres udtogsvis i en Stemmegivningsbog. Enhver Dommer har Ret til at paase, at hans Stemme gengives rigtigt.

Dommerens Raadslagninger og Afstemninger maa ikke overværes af Tilhørere med Undtagelse af Retsskriveren.

I en Sags Afgørelse kan ingen Dommer eller Nævning deltage, som ikke har overværet de mundtlige Forhandlinger i deres Helhed. Naar i en Straffesag, som behandles ved Landsret, en Dommer eller en Nævning faar Forfald eller af anden Grund maa fratæde, efter at Domsforhandling er begyndt, kan denne fortsættes, saafremt dog højst een Dommer og een Nævning mangle.

Ved Forhandlinger, som forudsættes at blive af længere Varighed, bør i Retter, som bestaa af flere Medlemmer, en eller flere Dommere ud over det nødvendige mindste Antal deltage.

§ 215.

I Dommens Vedtagelse deltage for Landsretternes Vedkommende mindst tre, og for Højesterets Vedkommende mindst ni Medlemmer af Retten, jvf. dog § 214. Samme Regler gælde ogsaa for Vedtagelse af Kendelser, medmindre andet er bestemt.

§ 216.

For enhver Afgørelse i en Ret, der beklædes af flere Dommere, skal der være Stemmeerhvervelse. Ved lige Stemmetal gør Formandens (jvf. § 7), eventuelt den efter Embedsalders ældste i Afgørelsen deltagende Dommers Stemme Udslaget. Kræver Afgørelsen Afstemning over flere Punkter, ere de Dommere, som have befundet sig i Mindretal, pligtige at deltage i de senere Afstemninger, for saa vidt det modsatte ikke særlig er bestemt.

Danner der sig i en Straffesag om det samme Spørgsmaal flere end to forskellige Meninger, af hvilke ingen er i Flertal, blive de for Sigtede ugunstigste Stemmer regnede sammen med de nærmeste mindre ugunstige, indtil der udkommer Stemmeerhvervelse. Er det tvivlsomt, hvilken Mening der er den ugunstigste for Sigtede, bliver der afstemt særskilt herom.

Særskilt Afstemning finder ligeledes Sted, naar der opstaar Meningsforskel om, hvorledes Spørgsmaalene skulle stilles, eller om Afstemningens Resultat.

Den vedtagne Afgørelse føres i Pennen af Rettens Formand eller af den af de i Afgørelsen samstemmende Dommere, hvem dette Hvert af Formanden overdrages. Stemmetallet maa ikke optages i Rettens Afgørelser.

§ 217.

Rettens Afgørelser ske ved Kendelse i de Tilfælde, hvor denne Form er særlig foreskrevet.

§ 218.

Domme og Kendelser skulle ledsages af Grunde. Andre Beslutninger af Retten eller Rettens Formand behøve ikke at begrundes, medmindre saadant særlig er foreskrevet.

Den i Rettens Afgørelse af en borgerlig Sag givne Fremstilling af Parternes mundtlige Angivelser og Ytringer under Sagens Behandling afgiver fuldt Bevis for disse, for saa vidt ikke Modbevis imod dem føres.

§ 219.

Rettens Afgørelser træffes snarest muligt, efter at den paagældende Forhandling er til Ende. Kan i en Straffesag Afsigelsen ikke finde Sted samme Dag, skal dog Dom afsiges senest inden en Uge, og hvor Nævninger have medvirket, senest Dagen efter. Det sidste gælder ogsaa om Kendelser i Straffesager.

Afsigelsen af en Dom foregaar ved, at Doms slutningen, efter at hele Dommen er skriftlig udarbejdet, oplæses i et Retsmøde.

Dersom det ikke ved Optagelsen af en borgerlig Sag tilkendegives, naar Dommen eller Kendelsen vil blive afsagt, skulle Parterne og efter Omstændighederne Vidner og Syns- eller Skøns mænd tilsiges til at høre den afsagt. Er den paagældende ikke saaledes sat i Kendskab om Afsigelsestiden, regnes for hans Vedkommende de ellers fra Afsigelsen løbende processuelle Frister først fra Dommens eller Kendelsens Forkyndelse for ham.

I Straffesager bør Tiltalte, hvis han er fængslet, bringes til Stede ved Dommens Afsigelse, jvf. dog § 919, 3die Stykke. Er Dommen fældende, og er Tiltalte ikke til Stede ved Afsigelsen, bliver Udskrift af Dommen at forkynde for ham; i andre Tilfælde meddeles der ham paa Begæring Udskrift uden Betaling. Af alle Domme tilstilles der Overanklageren Udskrift. Ved Afsigelsen eller Forkyndelsen af en fældende Dom bliver det at betyde Domfældte, inden hvilken Frist og paa hvilken Maade han kan fremsætte Meddelelse om Anke.

§ 220.

Stadfæstelse af en indanket Dom kan gives enten i Henhold til de i samme anførte Grunde eller i Henhold til ny Begrundelse.

I overordnet Rets Dom skal det altid anføres, ved hvilken Ret den indankede Dom er afsagt.

§ 221.

Retten kan til enhver Tid i Embeds Medfør eller ifølge Begæring berigtige Skrivefejl, som ere indløbne i Henseende til Ord, Navne eller Tal, blotte Regnefejl samt saadanne Fejl og Forglemmelser, som alene vedrøre Udfærdigelsens Form.

Fremdeles kan den ogsaa, naar Begæring derom fremkommer inden Ankefristens Udløb, og efter at der er givet Parterne og i Straffesager tillige Forsvareren Lejlighed til at ytre sig derom, berigtige den i Afgørelsen af en borgerlig Sag indeholdte Fremstilling af Parternes mundtlige Angivelser og Ytringer eller den i Afgørelsen af en Straffesag indeholdte Fremstilling af Sagens faktiske Sammenhæng, for saa vidt Fremstillingen erkendes at lide af Fejl, bestaaende i Forbigaaelser, Uklarheder eller Modsigelser, men derimod ikke i øvrigt foretage Forandringer enten i Begrundelsen eller Resultatet. Beslutning angaaende slige Berigtigelser træffes, og Meddelelse om dem sker efter de samme Regler, som gælde for den oprindelige Afgørelse.

Den i Henhold til Rettens Beslutning berigtigede Afgørelse træder i alle Henseender i Stedet for den oprindelige. Beslutningen angaaende Berigtigelse er ikke Genstand for Anke eller Kære.

§ 222.

Beslutninger af Retten eller dens Formand, der ikke behøve at begrundes, saavel som Kendelser af blot procesledende Beskaffenhed kunne omgøres, naar ny Oplysninger foreligge.

§ 223.

I de Tilfælde, hvor en efter Loven tilstedelig Afvigelse fra de almindelige Regler om Straffesagers Behandling betinges af en forudgaaende Beslutning af en Ret, ved hvilken den Sag, med Hensyn til hvilken Spørgsmaalet opstaar, *ej* er tingfæstet, bliver Spørgsmaalet skriftlig at forelægge Retten. Er denne Højesteret eller en Landsret, træffes Afgørelsen af Formanden med to Medlemmer af Retten eller, hvor saadant særlig er bestemt, af Formanden. Retten tager Beslutning paa Grundlag af det forelagte samt de yderligere Oplysninger og Erklæringer, som maatte være indhentede; findes det nødvendigt, at Vidner afhøres, sker dette ved en Undersøgelsesret. Mundtlig Forhandling finder ikke Sted, medmindre Formanden af særegne Grunde finder Anledning til at beslutte en saadan; dog er Retsmødet i saa Fald ikke offentligt. De i denne Paragraf ommeldte Afgørelser kunne ikke paaklages for højere Ret.

Tredie Bog.
Den borgerlige Retspleje.

Første Afsnit.

Almindelige Bestemmelser.

Kapitel 21.

Retternes Virkekreds.

§ 224.

Enhver borgerlig Retstrætte behandles i første Instans ved Landsret, medmindre den er henlagt til Underret eller den ved Overenskomst mellem Parterne indbringes for Underret, for saa vidt dette lovligt kan ske. Om Virkekredsen for Sø- og Handelsretten i København gælder denne Lovs § 9.

§ 225.

Til Underretterne henlægges:

- 1) Søgmaal angaaende private Formuerettigheder, naar Genstanden for samme i Penge eller Penges Værd ikke overstiger 300 Kr.
- 2) Sager angaaende Skatter, Afgifter og andre lignende Ydelser af offentligretlig Beskaffenhed til Stat, Kommune, Embeder og andre offentlige Indretninger, naar Genstanden for samme ikke overstiger 300 Kr.
- 3) Sager angaaende Servitutter og partielle Brugsrettigheder.
- 4) Sager om Veksler og visse andre Gældsbreve (§ 446, jvf. § 443).
- 5) Ægteskabsager (§ 448).
- 6) Sager angaaende Mortifikation af Gældsbreve, ved hvilket der er givet Pant i fast Ejendom (§ 468), samt Mortifikation af Servitutter, Brugsrettigheder og Grundbyrder (§ 477).
- 7) Sager angaaende Erhvervelse af Ejendomsdom.
- 8) Sager, hvorved Faderskabet til Børn udenfor Ægteskab søges oplyst, for at Underholdsbidrag kan paalægges Faderen.
- 9) Sager, anlagte i Medfør af Forordningen af 28. Marts 1845 § 17 til Høftelsesbreves Udselettelse.
- 10) Sager angaaende strafbare Handlinger, der ved Lovgivningen ere henviste til privat Forfølgning, jvf. § 725, for saa vidt der ikke paastaas højere Erstatning end 300 Kr.